

‘Per la reacció del públic, m’he adonat que ‘Mar i cel’ no és un musical normal i corrent’

‘Per la reacció del públic, m’he adonat que ‘Mar i cel’ no és un musical normal i corrent’

Actor. Nascut a Girona i resident durant anys a Maçanet de la Selva, Berruezo va canviar els estudis de disseny gràfic per una carrera centrada en la comèdia musical. Després de passar per "Cop de rock" o la sèrie "Àguila roja", interpretarà en Saïd a "Mar i cel".

ALBA CARMONA GIRONA

Mar i cel, el mític musical que narra la tràgica i èpica història d'amor entre la Blanca, una noia cristiana, i en Saïd, un corsari morisc en un vaixell perdut enmig de la Mediterrània és a punt de tornar als escenaris. La companyia Dagoll Dagom recupera per tercera vegada un dels seus muntatges més emblemàtics i ha escollit Roger Berruezo com a protagonista. Berruezo assegura que s'enfronta amb respecte a un personatge amb molts fans i ben diferent al que havia fet fins ara.

Com arriba un noi de Maçanet de la Selva que estudiava disseny gràfic a protagonitzar Mar i cel?

Bé, vaig néixer a Girona, tot i que vaig viure a Maçanet de la Selva fins als 18 anys. Llavors vaig marxar a estudiar disseny gràfic a l'Escola Massana de Barcelona i vaig fer el primer curs i ja no vaig acabar el segon perquè em vaig presentar al càsting del musical Grease. Hi vaig anar perquè vaig guanyar un concurs de karaoke. El

feien uns amics i m'hi vaig presentar perquè em feia gràcia i el vaig guanyar, tot i no haver fet mai res de cant ni interpretació. Allà hi havia de jurat en Manu Guix i em va proposar que em presentés al càsting de Grease. Ho vaig fer i vaig quedar entre els tres finalistes, no va sortir, però al cap d'una setmana vaig deixar la Massana i ho vaig apostar tot per la comèdia musical i me'n vaig anar a estudiar amb la Coco Comín. Quan era allà em van agafar pel musical Què!, amb l'Àngel Llàcer i en Manu Guix. Després he fet Hoy no me puedo levantar, la sèrie Àguila Roja, una obra de l'Albert Espinosa, Gavilanes, Cop de rock, La Bella y la Bestia, un paper en una pel·lícula molt coral d'en Ventura Pons...

I com surt l'oportunitat de participar a Mar i cel?

Ho vaig deixar tot i me'n vaig anar a Londres durant sis o set mesos fins que em van trucar per fer el càsting d'una pel·lícula, Cómo sobrevivir a una despedida, que he gravat a les Canàries amb la Natalia de Molina i l'Úrsula Corberó i que s'estrenarà al gener. Al mateix temps, Dagoll Dagom em va dir si em volia presentar als càstings de Mar i cel, tot i que jo no ho tenia gaire clar, perquè no sabia si volia tornar de Londres. I mira ara. Com s'enfronta al paper de Saïd, que és molt conegut pels espectadors?

És la primera vegada que algú fa de Saïd que no és en Carlos Gramaje, que l'havia interpretat en els dos muntatges fets fins ara. Tinc molt respecte al paper, perquè hi ha tants fans i fidels que vull estar a l'alçada. A part, estem treballant amb els acròbates i l'esforç físic de pujar les cordes i l'exercici és considerable. És molt diferent a d'altres personatges que he fet. Em demana un pes d'escenografia i una maduresa de veu molt important.

Hi ha molts professionals que reconeixen haver-se dedicat al teatre després de veure Mar i cel. És el teu cas? No, no havia vist mai res de Mar i cel. Des del càsting sí que m'he amarat de la història. He vist vídeos mil vegades, dels dos muntatges, entrevistes... hi ha una pila de vídeos a youtube, fins i tot fets amb clics de Playmobil, ho he vist tot. Recordo que veia vídeos de gent als càstings que deia que s'havia dedicat a la interpretació després de veure Mar i cel. Jo encara veig això i m'emociono, em poso a plorar de respecte per això que faré. Un cop es va dir que jo feia Saïd, m'han felicitat de tot arreu i la gent està com boja. Per la reacció del públic, ara m'adono que això no és un musical normal i corrent.

Ja notes el fenomen fan?

Estic començant a notar el fenomen Mar i cel. I al mateix temps això fa que tot sigui més delicat i més sagrat. Només penso: "Roger, ho has de fer molt bé perquè tindràs tots els ulls mirant-te i comparant" i això em té alerta.

Visualment, el musical també presenta novetats.

Encara no ho he vist, però sé que hi haurà coses noves perquè els temps avancen i la tecnologia també. Hi haurà molts efectes amb projeccions, que fins ara no s'havien fet mai. Abans sempre hi havia el fons amb el cel i ara es jugarà amb projeccions i serà espectacular. Abans veies un vaixell sobre l'escenari, i ara veuràs un vaixell sobre el mar. Es jugarà també amb el so envoltant. Farà patxoca.

Els temps avancen, però parlem d'una història escrita fa més d'un segle i que no ha perdut vigència.

Exacte, ho estem veient cada dia a les notícies. En Joan Lluís Bozzo diu que malgrat que passin els anys, aquest espectacle continua encaixant, perquè parla d'una cosa que, per desgràcia sempre és actual.

Ja havies treballat amb Dagoll Dagom a Cop de rock. Com és el dia a dia amb ells?

És un equip molt gran, tot està molt organitzat. Amb ells ja vaig estar molt bé, i és estar com amb la família. Sempre m'han tractat bé i és un gust repetir amb Dagoll Dagom i sota la direcció d'en Bozzo, a qui respecto moltíssim pel que representa.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2014/09/08/reaccio-del-public-mhe-adonat/686607.html?utm_source=rss